

РОЛЬ ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА В СТВОРЕННІ РОБОЧИХ МІСЦЬ ДЛЯ МОЛОДІ

Т. К. РОМАНІКА, асп. кафедри економічної теорії та економічних методів управління економічного факультету

Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна, м. Харків

Державно-приватне партнерство відіграє в ринковій економіці важливу роль в розв'язанні багатьох проблем. Однією з таких проблем, де партнерські відносини між державою та бізнесом можуть служити ефективним інструментом, є проблема молодіжного безробіття.

Молодь є найвагомішим засобом стимулювання соціально-економічного зростання країни, так як вона: становить найактивнішу вікову групу населення; є найздоровішою групою населення; є мобільною – здатна легко набувати нових знань і навичок та адаптуватися до змінних умов праці.

Невирішені проблеми працевлаштування молоді мають вагомий соціально економічний наслідок такі як: зростання безробіття; зниження рівня життя; поширення пасивних нерегламентованих і деструктивних моделей поведінки; збільшення зовнішньої трудової міграції; психологічні зміни, які приводять до втрати мотивації до праці, зміни ціннісних орієнтацій і падіння легальної зайнятості.

Держава має квотувати приватний бізнес, виділяючи фінансові ресурси, а також і шляхом надання певних дозвільних процедур за умови, що це саме підприємства збільшать частку надання робочих місць з метою працевлаштування молодих фахівців без досвіду роботи, тим самим стимулюючи приріст зайнятого населення в цілому.

Роботодавці завжди бажають придбати робочу силу, яка має досвід. Але вони виграють тільки у короткостроковому періоді, та програють у довгостроковому. Якщо держава частково або взамін інших витрат роботодавців бере на себе інші витрати, то роботодавці не програють, а виграють від молодіжної зайнятості.

Існують об'єктивні обставини, що утрудняють процес соціалізації молоді в області працевлаштування, наприклад, відсутність практичного досвіду роботи за фахом і пов'язана з цим слабка конкурентоспроможність в сфері зайнятості, відсутність навичок самостійного входу в поле професійної

діяльності і слабка орієнтація в трудових відносинах, а також невідповідність одержуваних в навчальних закладах знань потребам реальних робочих місць.

Безробіття серед молоді тягне за собою такі ж витрати таким же чином, що й безробіття взагалі: підвищення виплат соціальної допомоги; зменшення податкових надходжень; втрачені можливості. Слід звернути увагу на еміграцію: амбітні молоді люди, які стоять перед не зовсім райдужною перспективою на батьківщині, часто шукають можливості в інших місцях з більшою готовністю, ніж сімейні люди старшого віку.

Щорічно в Державну службу зайнятості звертаються близько 5-7% (92 тис.) випускників навчальних закладів. Молоді українські фахівці вважають, що вони зможуть виїхати працювати за кордон. Однак, безробіття в ЄС серед молоді перевищує 25%, а в таких країнах, як Іспанія, Португалія, Італія і Греція цей показник становить 40-50%. У 2015 році в світі частка молодих людей у віці від 15 до 20 років, готових назавжди виїхати в іншу країну склала 20%. Є регіони, де цей показник досягає 38%.

Українському юнакові чи дівчині легше знайти роботу, ніж в Європі, проте, якщо він і знайде роботу, то рівень оплати праці у нас досить низький, у порівнянні з європейськими країнами, і людина не має стимулів реалізації економічної активності, тому продукується соціальна апатія в суспільстві.

В нашій країні молоді люди у віці 15-24 років дуже часто свою першу роботу знаходять саме як неформальну зайнятість. Це може перейти в погану звичку. Вони можуть мати взагалі не оформлену зайнятість або недостатньо оформлену зайнятість, і це сприймається як норма.

Дуже важливо, щоб молодь з початку трудового життя отримала умови гідної праці і, особливо, першої роботи. Крім того, у важкі економічні часи, молодих людей часто звільняють першими, що ще більше ускладнює їхнє життя, перешкоджає послідовному нарощуванню власних навичок і досвіду. В кінцевому підсумку багато молодих людей стикаються з тривалими періодами безробіття або неповною зайнятістю на робочих місцях, тим самим знижується їх стійкість і здатність виживати в динамічному і вимогливому ринку праці

Молодіжні переходи до економічної незалежності в дорослому житті стають все більш важкими і затяжними. Відмінні риси сучасних ринків праці молоді відображають: структурні зміни в сфері зайнятості та підвищені вимоги до гнучкості робочої сили; змінюються вимоги до навичок; з'являються нові моделі міграції.

Досягнення цілей сталого розвитку вітчизняної економіки залежить від вирішення проблеми дефіциту гідної праці та молодіжного безробіття. Найголовнішим напрямом держави по зниженню молодіжного безробіття має бути створення чіткого механізму створення робочих місць шляхом укладання договорів с приватними підприємствами на взаємно вигідних умовах; створення спеціалізованого державного регулятивного органу з цього питання; можливо навіть введення штрафних санкцій для підприємств, що не беруть участь у працевлаштуванні молодих спеціалістів.

Державне регулювання в комплексі стратегії забезпечення сталого розвитку має включати чіткі напрями підтримки молодіжної політики. Адже поліпшення результатів для молоді шляхом відповідної соціальної політики та політики зайнятості молоді, має основоположне значення для всебічного та сталого розвитку суспільства і до досягнення загальнонаціональних цілей.